

Sygn. akt VIII AKa 57/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2024 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA – Dorota Radlińska (spr.)

Sędziowie: SA – Przemysław Filipkowski

SO (del.) – Piotr Maksymowicz

Protokolant: sekr. sąd. Klaudia Kulbicka

przy udziale M. G. - opiekuna prawnego oskarżyciela substydianego

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2024 r.

sprawy:

1. **B. B. (1)**, s. T. i J., ur. (...) w M.,

2. **J. B.**, syna T. i E., ur. (...) w S.,

oskarżonych o czyny z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela substydianego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 24 lutego 2022 r.

sygn. akt VIII K 72/17

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zwalnia oskarżyciela substydianego od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VIII	AKa
		57/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku.	1		

Podać liczbę załączników:		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 24 lutego 2022 roku, sygn. akt VIII K 72/17.		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o		

wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania	

	środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
1.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie dotyczy – Sąd II instancji nie przeprowadzał postępowania dowodowego		
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.2. Ocena dowodów					
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu			
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)					
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu			
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH					

ZARZUTÓW i wniosków	
Lp.	Zarzut
1.	<p>1. błędu w ustaleniach faktycznych, który skutkował naruszeniem przepisów art. 286, 284 i 294 k.k.</p> <p>2. obrazy art. art. 7 kpk,</p> <p>3. obrazy art. 8§1 i2 k.p.k.</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Podniesione zarzuty nie były zasadne.</p> <p>Przed wszystkim zgodzić należy się z twierdzeniem Sądu I instancji, że zarzuty wskazane przez oskarżyciela substydiarnego w akcie oskarżenia są nazbyt ogólne</p>	

bez precyzyjnego wskazania zachowań, które zdaniem skarżącego miałyby świadczyć o przestępnych działaniach oskarżonych. Wbrew twierdzeniom pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego, Sąd I instancji profesjonalnie przeprowadził całość postępowania dowodowego nie dopuszczając się żadnych w tym także wskazywanych przez skarżącego uchybień. Ponadto, także argumentacja wskazana przez Sąd Okręgowy w sporządzonym uzasadnieniu w charakteryzuje się wysokim stopniem profesjonalizmu. W tych okolicznościach oczywistym będzie fakt, że Sąd Apelacyjny w całości

**argumentację
tę podzielił.**

**Pierwszy z
postawionych
przez
skarżącego
zarzutów
apelacyjnych
odnosił się do
uchylenia w
postaci błędu
w ustaleniach
faktycznych.
Jednakże
skarżący nie
wskazał
precyzyjnie
na czym
uchylenie to
miałoby
polegać. W
uzasadnieniu
apelacji
skarżący
podnosi, iż
Sąd I instancji
dokonał
nieprawidłowej
oceny opinii
biegłych
psychiatrów
odnośnie
zdrowia
psychicznego
K. G. (1) /str.
2-3 apelacji/.
Z takim
stwierdzeniem,
czy wręcz
zarzutem w
żaden sposób
nie można
się zgodzić.
Na aprobatę
bowiem
zasługuje
stanowisko
Sądu
Okręgowego,**

iż sam fakt stwierdzenia choroby (...) nie powoduje automatycznie, że chory od momentu diagnozy nie może dokonywać świadomie i skutecznie czynności prawnych. Słusznie podnosił Sąd I instancji, że kwestionowane przez skarżącego pełnomocnictwa były pełnomocnictwami notarialnymi, a zatem sporządzone zostały przez profesjonalnego notariusza, co do którego nie zostały sformułowane żadne zarzuty. Nadto co także bardzo precyzyjnie wskazał Sąd I instancji K. G. (1) w 2012r. zawarł związek małżeński z reprezentującą go w przedmiotowej sprawie M. G.. Gdyby przyjąć, że sam fakt

**stwierdzenia
w 2009 roku
u K. G. (1)
choroby (...)
był
równoznaczny
z brakiem
możliwości
podejmowania
przez niego
świadomych
decyzji, to
oznaczałoby,
że także w
zakresie
wstąpienia w
związek
małżeński
decyzja ta
nie została
podjęta
świadomie.**

**Kolejną
podnoszoną
okolicznością,
która
zdaniem
skarżącego
powinna
świadczyć o
winie
oskarżonych
wynikać
miała z
orzeczenie,
które zapadło
w sprawie
o sygn. akt
XXVC
1690/21.
Skarżący
podnosił
bowiem, że
we wskazanej
sprawie
orzeczono o
pozbawieniu
wykonalności
tytułu**

wykonawczego
– (...)
wystawionego
przez (...)
Bank SA
przeciwko K.
G. (1).

Wskazywana
powyżej
okoliczność
przez
oskarżyciela
nie ulega co
do zasady
żadnej
wątpliwości.
Wskazać
jednak należy
na fakt, iż sąd
karny nie jest
orzeczeniem
tym związany
w
przedmiotowej
sprawie. Po
wtóre
wydane
orzeczenie /w
sprawie sygn.
akt XXVC
1690/21/ w
żadnym razie
nie mogło i nie
może niejako
automatycznie
przesądzać o
winie
oskarżonych.
Przypomnieć
bowiem
należy, iż
oskarżonym
dla
skutecznego
przypisania
winy
należałoby
udowodnić
działanie z

**zamiarem
kierunkowym
i to w sposób
nie budzący
żadnych
wątpliwości.
Każda
bowiem
wątpliwość,
zgodnie z
treścią art.
5§2 k.p.k.
potraktowana
musi być na
korzyść
oskarżonych.
Jak wynika
z akt sprawy
pewne
czynności
także
dotyczące
operacji na
koncie K. G.
(1)
dokonywał
osobiście a
częściowo w
oparciu o
udzielone mu
pełnomocnictwo
B. B.. Relacje
i uzgodnienia
co do
zajmowania
się sprawami
K. G. przez
B. B. wobec
śmierci tego
pierwszego w
chwili obecnej
nie mogą
zostać
właściwie
zbadane a co
za tym idzie
precyzyjnie
ocenione. Nie
może ulegać
wątpliwości,**

że za życia
K. G. (1)
miał prawo
rozporządzać
całym swoim
majątkiem,
także za
pośrednictwem
upoważnionych
przez siebie
osób. Pomimo
stwierdzonej
u K. G.
(1) w 2009r.
choroby (...),
jak wynika z
akt sprawy
prowadził on
także po tym
okresie
własne
sprawy, które
wymagały
podejmowania
decyzji z
zachowaniem
pełnej
świadomości/
np. zawarcie
związku
małżeńskiego
w 2012r./. W
tych
okolicznościach
nie można
przyjąć
swoistego
automatu,
który mógłby
świadczyć o
winie
oskarżonych.
Jak wynika z
treści
apelacji /str.
4/ oskarżyciel
przyjmuje
założenie, że
B. B. zdawał
sobie sprawę

ze stanu
zdrowia K. G.
(1) i w tych
okolicznościach
jego działania
na szkodę
pokrzywdzonego
były w pełni
świadome i
umyślne. Teza
ta jako
domniemanie
może nawet
znaleźć
uzasadnienie.
Rzecz jednak
w tym, że
winę
oskarżonym
należy
udowodnić w
100
procentach i
nie może to
być jedynie /
choćby
najdalej
idące/
domniemanie.
Nie dziwi, że
Sąd I instancji
dał wiarę
wyjaśnieniom
oskarżonego
B. B. w
sytuacji, w
której brak
było
dowodów,
które
mogłyby
obalić
wiarygodność
jego
depozycji.

Nie sposób
podzielić
zarzutów
oskarżyciela

**wskazanych
na stronach
5-6 apelacji.
Skarżący
dokonuje
własnej oceny
wyciągów
bankowych, z
których
wynika jakich
wypłat
dokonywał B.
B. z rachunku
K. G..
Wskazując na
określone
kwoty
skarżący
stawia
pytania- „W
jakim celu?
J. potrzeby
K. G. (1)
w ten sposób
zaspokajał?”
O ile
stawianie
tego rodzaju
pytań
mogłoby
doprowadzić
do
konkretnych
ustaleń, o tyle
domniemanie,
iż B. B. nie
wydał tych
pieniędzy na
zaspokojenie
potrzeb K.
G. nie mogło
stanowić
podstawy do
przypisania
mu winy przy
braku
jakichkolwiek
dowodów,
które
mogłyby**

**podważyć
wyjaśnienia
oskarżonego
w tym
zakresie.**

**Reasumując
stwierdzić
należy, iż
żaden ze
wskazanych
przez
oskarżyciela
zarzutów nie
był zasadny.
Nie doszło
bowiem w
przedmiotowej
sprawie ani
do uchybienia
w postaci
błędu w
ustaleniach
faktycznych,
ani też
uchybienia
instytucji
uregulowanej
w art. 7 k.p.k.
Nie było także
podstaw do
uznania za
skarżącym, że
Sąd I instancji
dopuścił się
uchybienia
art. 8 §1 i 2
k.p.k. Wbrew
twierdzeniom
oskarżyciela
treść
wskazanego
przez niego
orzeczenia w
sprawie o
sygn. akt XXV
C 1690/21 i
ustalenia w
tej sprawie
nie mogły**

zwolnić Sądu Okręgowego od dokonania ustaleń w zakresie winy oskarżonych. W tych okolicznościach wobec braku dowodów jednoznacznie świadczących o winie oskarżonych należało ich uniewinnić od postawionych im zarzutów.

Wnioski

o uchylenie sprawy do ponownego rozpoznania,

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Wobec uznania w całości zarzutów apelacyjnych za niezasadne- także wniosek uznać należało w całości za niezasadny .

4.

OKOLICZNOŚCI

**PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

1. Nie wystąpiły.

Zwięźle o
powodach
uwzględnienia
okoliczności

Nie dotyczy.

**5.
ZSTRZYGNIECIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

**5.1.
Utrzymanie w
mocy wyroku
sądu
pierwszej
instancji**

1. Przedmiot
utrzymania w
mocy

**Wyrok w
zaskarżonej
części.**

Zwięźle o
powodach
utrzymania w
mocy

Wobec nie
uwzględnienia
apelacji.

**5.2. Zmiana
wyroku sądu**

<i>pierwszej instancji</i>			
1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
<i>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
<i>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>			
1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
Nie dotyczy			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
Nie dotyczy			

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
Nie dotyczy			
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia			
Nie dotyczy			
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
Nie dotyczy			
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

	Brak	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2. 2.	Kosztami obciążono Skarb Państwa.	
7. PODPIS		
Dorota Radlińska Przemysław Filipkowski Piotr Maksymowicz		

1.3 Granice zaskarżenia		
Wpisać kolejny numer załącznika 1		
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżyciela substydianego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 24 lutego 2022 r., sygn. akt VIII K 72/17	
1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia		

# na korzyść # na niekorzyść	#w całości		
#w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2 Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych		

	przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana